

10ν.

Κιμισχανᾶς μηλόπα

Ἄφκιά σό σπαλερόπο σου, ντό εἴν'άτά ντό κελνταν,
Κιμισχανᾶς μηλόπα εἴν', ἐμέν κι' ἐσέν κανεύνταν.

Τά μῆλα κρατοῦν σό κλαδέν κι' ἡ ρίζα τουν σό χῶμαν,
τά λόγια σ' εἴνταν σὴν κάρδια μ', κι' ἡ γλύκα τουν σό στόμα μ'.

Κόρη μή πυκνολύν' τς καί δέν' τς τῆ λετσεκῆ σ' τά τέκια,
σ' ἐμέν τσαλούμια μή πουλῆς, ἐγώ ντ' ἐποῖνα ἐφέκα.

20ν

Πίνω τό τσιμπούκ'

Ἄγαπῶ εἶναν κουτσήν, ἀγαπᾶ τήν καλατσήν,
κι' ἐπορῶ νά φέρ' ατεν σό σπίτι μ' ἕναν βραδύν.

Ὅστ' ν' ἀηλί ἐμέν ν' ἀηλί, τό καρδόπο μ' πῶς πονεῖ,
Πονεῖ καί πολλά βρουλύζ' σὴν σεβτάν κι' ταγιανίζ'.

Σύρον ἄν' καί σύρον κά, τό φιστάν' σό γιάν' ἄπάν,
κι' ὁ θεόν τήν ψή μ' νά παῖρ' σ' ἄσπρον τό κιορτάν' τς ἄπάν'.

Ρεφραίν...

Πίνω τό τσιμπούκ' πίνω, τσουρίζ' ἡ λιουλιά μ' τσουρίζ',
κι' ἀσὴ πόρτας τ' ἀραλοῦκ' μυρίζ' ἡ σεβτά, μυρίζ'.

Θ Ο Υ Ρ Ι Ο

30ν

Μαύρη εἴν' ἡ νύχτα στά βουνά, στούς βράχους πέφτει χιόνι,
στά ἄγρια στά σκοτεινά, στίς ράχες, πέτρες, στά στενά,
ὁ Ἕλλην ξεσπαθώνει, ξεσπαθώνει...

Δ Ι Σ Τ Ι Χ Α

Ναί κουτσή λεμόν' λεμόν', τό πότ' σ' ἄμον τ' ἐμόν,
παρακαλῶ τόν θεόν πάντα νά εἶσαι τ' ἐμόν.

Ναί κουτσή τίνος εἶσαι, μῆλον κόκκινον εἶσαι,
φύγον κι' ἔλα μέ τ' ἐμέν, βασιλόπουλον εἶσαι.

Φύγον κι' ἔλα μέ τ' ἐμέν, κόρη ποδεδίζω σε,
τά κέφια ὄλια τ' ἐσά, θά χαρεντερίζω σε.

Ρεφραίν...

Κόρη ἔλα μέ τ' ἐμέν, μή κλαινίεις τήν κεμεντσέ μ',
μή κλαινίεις τήν κεμεντσέ μ', ἐγώ χάμαι γιά τ' ἐσέν.

40ν

Σά φηλά τά ραχία

Θά πάω παρχαρεύκουμαι σά φηλά τά ραχία,
θ' ἀκούω τσοπάν' σύριμαν καί γαβαλί λαλλίαν.

Θά πάω παρχαρεύκουμαι καί σά νερά τά κρύα,
ἐκεῖ χαράντας εἴν' πολλά, τσιμπούσια μερακλία.

Θά πάω παρχαρεύκουμαι, τραγωδῶ καί συρίζω,
κι' ἄμον ντό ἔρται ὁ Μοθοπέφτης, ὅπισ' ξάν θά γυρίζω.

"Εναν βούραν τσατσόπα, λεφτοκαρύ καντσόπα,
βάλ'άτα σὴν τσόπια μου, γαντούρεῦω κορτσόπα.

·Ατός γιά τ'έμέν ἐπλάστεν κι'ἐγώ εἶμαι γιά τ'άτόν,
γιά τ'άτόν τόν τραγωδιάνον τῆ γερᾶς λι τὸ γιατρόν.

"Εναν βούραν τσατσόπα, λεφτοκαρύ καντσόπα,
γαντούρεῦω μέ τ'άτά, Πουλαντζακῆ κορτσόπα.

Ρεφραίν...

·Ἐχιονίγα, ἔπιονίγα, κι'ἄρ ἐγώ ἐπατουλίγα,
σῆ Σιναλοῦ τῆν Παναγιαῖαν τ'άρνόπο μ'έτυλίγα.

Ἄγαπῃ εἶνε κούτοισιν ἄγαπῃ κούτοισιν
κ'ἐκορῶ νὰ φέρ'άτεν σὸ σκίτε μ'έναν βραδόν.
Ὅσο ν'ἀπρὲ ἐμέν ν'ἀπρὲ τὸ κορδὸπο μ'ἐπὲ πονεῖ
πονεῖ καὶ κολλᾶ βρονδῆσ'ὄρν σεβῆν κι'εργανί.
Σύρον ἄν καὶ σύρον καὶ τὸ φετόν, σὸ γλῶν, ἀπᾶν
κι'ὄθεδν τῆν φῆ μ'νὰ κέρσ'σ'ἄκρον τὸ κροστᾶν, τὸ ἀπᾶν.

Ρεφραίν...

Πένω τὸ ταμπουκῆ κῆνω, τσορῆσ' ἢ ἄρουλᾶ μ'τορῆσ'
κι'ἄσῃ κέρσῃ τ'ἄραλοῦκ'μυρῆσ' ἢ σεβῆσ'μυρῆσ'.

Θ Ο Υ Ρ Ι Ο

Καὶ εἶνε ἢ νύχτα στὰ βουνᾶ, σὸυρ βράχουρ κέφτερ χῆνω,
στὰ ἄγρα κα στὰ σκετῆ, ἄτῆσ' ἄχῃσ' λέτρεσ' στὰ στανῆ,
ὁ ἔβλῆν ἔσπαθᾶνε, ἔσπαθᾶνε...

Δ Ἰ ο τ λ α

Καὶ κούτοισιν ἄγαπῃ, ἄγαπῃ, τὸ πῶν σ'ἄμον τ'έμῶν,
παρκαλλῆσ' τὸν θεόν πᾶντα νὰ εἶσῃ τ'έμῶν.
Καὶ κούτοισιν ἄγαπῃ, ἄγαπῃ, ἄγαπῃ κῆνω εἶσῃ,
φύγον κι'ἔλα μὲ τ'έμῶν, βασιλῆσ'κῆνω εἶσῃ.
Φύγον κι'ἔλα μὲ τ'έμῶν, κῆρω ποδῆσ'εἶσῃ,
τὸ κέφτα ὄλα τ'ἔσῃ, σὸ χερντερῆσ'εἶσῃ.
Ρεφραίν...
Κῆρω ἔλα μὲ τ'έμῶν, ἢ κλανῆσε τῆν κερντῆσ' ἢ,
ἢ κλανῆσε τῆν κερντῆσ' ἢ, ἐγὼ χᾶμα γᾶ τ'ἔσῃ.

Ἐ φ λ ᾶ τ ᾶ ρ α λ α

Ὅ καὶ κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω
ὁ ἄκῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω
Ὅ καὶ κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω
ἔμῃ κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω
Ὅ καὶ κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω κῆνω
κι'ἄμον ντὲ ἔρτα ὁ μοδοφῆσ'εἶσῃ, ὄλο, ἔσῃ ὁ γυρῆσ'εἶσῃ.